

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“

Svatý Pavel píše Soluňanům v době, kdy ještě žili mnozí Ježíšovi současníci, kteří ho viděli, slyšeli a byli svědky tragédie jeho smrti a úžasu nad jeho vzkříšením a následným nanebevstoupením. Poznali Ježíšovu cestu a očekávali jeho brzký návrat. Svátý Pavel miloval soluňskou komunitu, která byla svým životem, svědectvím a plody příkladná, napsal jim tento list a žádal je, aby ho četli všem (5,27). Zaznamenává v něm doporučení, aby „napodobovali nás i Pána“ (1,6) a uzavírá ho těmito slovy:

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“

Spojovacím prvkem těchto naléhavých nabádání je nejen to, co od nás Bůh očekává, ale také *kdy*: bez přestání, vždy, stále.

Lze však přikázat radost? Všichni máme zkušenost, že na náš život doléhají problémy, starosti, utrpení a úzkosti, že se společenská situace ukazuje jako neutěšená a nehostinná. Pro svatého Pavla však existuje důvod, který umožňuje *stále prožívat* „onu radost“, o níž se zmiňuje. Hovoří ke křesťanům a radí jim, aby brali křesťanský život vážně, aby v nich Ježíš mohl žít v oné plnosti, kterou slíbil po svém zmrtvýchvstání. Někdy to můžeme zakoušet: On žije v těch, kdo milují, a každý může vstoupit na *cestu lásky* s oproštěností od sebe sama, na cestu nezištné lásky k druhým lidem, a přijímat podporu přátel, udržovat živou důvěru, že „lásky přemůže všechno“¹.

1 Publius Vergilius Maro, Ekloga X.69, zhudebnila skupina Gen Rosso,

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“

Dialog mezi věřícími různých náboženství a lidmi různých přesvědčení vede k ještě hlubšímu pochopení, že modlitba je hluboce lidská činnost. Modlitba člověka utváří, pozvedá.

A jak se modlit bez přestání? „... nestačí – jak píše pravoslavný teolog Jevdokimov – *praktikovat* modlitbu, pravidla, zvyky. Je třeba stát se modlitbou, *být* vtělenou modlitbou, učinit ze svého života liturgii, modlit se i těmi nejvšednějšími věcmi“.² A Chiara Lubichová zdůrazňuje, že „můžeme milovat (Boha) jako děti, srdcem, které Duch Svátý naplnil láskou a důvěrou ve vlastního Otce – důvěrou, která nás vede k tomu, abychom s ním mluvili často, abychom mu předkládali všechny své záležitosti, své úmysly a plány.“³

Existuje také způsob, jak se může modlit každý a neustále: zastavit se před každou činností a soustředit se na úmysl „pro Tebe“. Je to jednoduchá metoda, která proměňuje naše činnosti a celý náš život zevnitř v neustálou modlitbu.

„Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“

Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Je to postoj, který svobodně a upřímně tryská z vděčné lásky k Tomu, který tiše podepírá a doprovází jednotlivce, národy, dějiny, vesmír. S vděčností vůči druhým, kteří krácejí s námi a díky nimž si uvědomujeme, že si nevystačíme sami.

Radovat se, modlit se a děkovat, tři činnosti, které nás přibližují k tomu, abychom byli takoví, jak nás Bůh vidí a

<https://music.apple.com/es/album/lamore-vince-tutto-single/1595294067>

2 P. Evdokimov, *La preghiera di Gesù in La novità dello Spirito*, Ed. Ancora, Milano 1997.

3 Ch. Lubichová, *Conversazioni, Città Nuova, Roma 2019, p. 552.*

jakými nás chce mít, a které obohacují náš vztah s ním. V důvěře, že „Bůh pokoje nás dokonale posvětí“.⁴

Připravme se tak na hlubší prožívání vánoční radosti, abychom činili svět lepším, abychom se stali tvůrci pokoje v našem nitru, v našich domovech, na pracovištích i na náměstích. Nic není dnes potřebnější a naléhavější.

Victoria Gómez a tým Slova života

4 Srov. 1 Sol 5,23.